

עבודת השם

כרלת "בהר-בחוקות"

ויתנם בידינו. ועתה חזקו ואמצו ואל תיראו את ארבעים וחמשת המלכים ורבבות גיבוריהם הבאים עלינו נבטח נא בה' ויושע לנו, ויענו בני ישראל את יהושע לאמור, השיבה נא דברך למלך ארמיניה לאמור, רבה צבאך וצאה וישלח יהושע אל שובך לאמור בשם ה' אלוהי ישראל אלוהי אברהם יצחק ויעקב מיהושע בן נון עבד ה' אל שובך מלך ארמיניה המשתחוה לעץ ולאבן מכתב, הנה קראתי את דבריך אשר שלחת ליראני ולבהלני לאמור בוא אבוא אליך עם מלכים רבים ועצומים לעשות אצתך כלה, כי רבו גיבורים ועצומים אנשי חלי ולסוסי ולמרכבות אין מספר ועתה דע לך, מלך ארמיניה כי אימתך לא תבהיל אותו ואתה בא אלי ברכב ובסוסים ואני בא אליך בשם ה' אלוהי השמים והארץ, אשר עשה לנו ניסים ונקמה בפרעה, באותות ומופתים באדמת בני חם שוב בארצך ואל תבוא אלי לטמא את הארץ הקדושה בגלולך ובשקוציך ויצאתי אנכי לקראתך בעוד שבעת ימים ועשינו מלחמה.

ויהי כשמוע מלך ארמיניה את דברי יהושע ויחרד חרדה גדולה עד מאוד, ויפול מעל כסאו ארצה ויקרע שמלותיו ויאמר, אהה אבדנו אבדנו. ראו עד כמה שחשוב היה ליהושע בן נון לא לפגוע בעונג שבת ולגייס כוחות סדיד ומילואים שזה פיקוח נפש. והקב"ה גמל מידה כנגד מידה וגרם לשובך להיכנס לפחדים וחרדות והשבית לו את כל הביטחון והרצון ליצאת למלחמה. ונוכל לראות עוד את חומר העון שיש באיסור חילול שבת - דהלא בכל העונות, לבר מאיסור עבודת כוכבים, קימא לך, דאם הוא מומר, חס וחלילה, לאחד מהם, אינו מומר לכל התורה, ואילו באיסור שבת קימא לך (בסימן שפ"ה ס"ג) דאם הוכח אצלו איסור שבת ועובר עליו כמה פעמים בפרהסיא, הוא מומר לכל התורה ודינו כעובר כוכבים ממש. ואם הוא דר עם ישראל ברשות אחד, צריך לשכור ממנו הרשות כמו אם הוא דר עם העובד גילולים, ואם שחט, אף שאיש ישראל אחד עומד עליו ורואה ששחט כדין, אפילו הכי שחיטתו נבלה גמורה, מטעם דהוא אינו בר זביחה כלל, כדאיתא בפוסקים. ושעם לכל זה - דהמחלל את השבת, כופר במעשה בראשית כמו עובד כוכבים.

וזה לשון הרמב"ם פ"ל מהלכות שבת: השבת ועבודת כוכבים, כל אחת משניהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה, והשבת היא האות שבין הקדוש-ברוך-הוא ובינינו לעולם, לפיכך כל העובר על שאר המצות, הרי הוא בכלל רשעי ישראל, אבל המחלל שבת בפרהסיא, הרי הוא כעובד

"אֶת־שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ, וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ: אֲנִי, ה'." (בהר-כרב) ויהי כאשר נלחם יהושע עם האמורי ויום השבת קרב לבוא ויצר לו מאד, ויירא פן יחללו בני ישראל את השבת, ויאמר אל השמש דם ואל תאוך לבוא עד כלות המלחמה, ויאמר השמש, לא אשמע בקולך כי גדול אני ממך, אתה נוצרת ביום הששי ואנכי נעשיתי ביום הרביעי, ויהי כשמוע יהושע את הדברים האלה, ויפרש את דגלו אשר כתוב בו משנה תורת ה' לעיני השמש ויצוהו בשם ה' לעמוד בחצי השמים. וידם השמש וירח, עמד שלשים ושש שעות עד מוצאי שבת, ויראו כל מלכי הארץ וישתאו וישתאו ממועד מאד, כי לא היה כיום ההוא לפניו ואחריו, שנאמר שמש בגיבעון דום וירח בעמק איילון.

ויהי כאשר כילה יהושע לכבוש את כל הארץ, וישלח אליו שובך מלך ארמיניה מכתב לאמור, ידעתי את אשר עשית למלכי ארץ כנען, את אנשיהם הרגת, ועל כן קראתי לארבעים וחמישה מלכי פרס ומדי ואומר להם, אספו את אנשי חילכם הרבים והעצומים כחול אשר על שפת הים, ולקחנו גם את יפת גבורנו ויצאנו על יהושע למלחמה, והשמדנו אותו ואת אנשיו עד בלתי השאיר בהם שריד ופליט ועתה הכן לך כלי מלחמה והכון לקראתנו ולא תאמר נפלו עלינו מלכי פרס ומדי פתאום, ויהי כבוא המכתב אל יהושע ויקררו ויצר לו מאד, ויתאפק ולא הגיד לבני ישראל את דברי המכתב עד כלות ימי חג השבועות, כי אמר, אל ידע העם את הדבר הרע הזה ולא יהפך חנם לאבל. ויפגמו בענג החג שהוא שבת לכל דבר ויהי אחרי חג השבועות, ויקהל אליו יהושע את בני ישראל ויקרא לפניהם את מכתב שובך מלך ארמיניה ויאמר, מלחמות רבות נלחמנו, ונכה מלכים עצומים ונלכד ערים גדולות ובצורות כי הפיל ה' אימה ופחד על כל הקמים עלינו

19:07	כניסת השבת
20:10	צאת השבת
19:29	שקיעה
20:41	ר. תם
5:50	הנץ

הפטורה "ה" שו"ת ומצוות

עבודת כוכבים, ושניהם כעובדי כוכבים לכל דבריהם וכו', עייני שם. ועל כן גם עונש מחלל שבת הוא בסקילה כעובד כוכבים, וכשהוא בלי התרא, הוא על כל פנים בכרת. מכל זה יוכל האדם לדאוג את גודל העניין של שבת, וכן יש עוד כמה מאמרי חז"ל המפליגים מאוד בעוון חילול שבת. (אות ישראל)

"אם-בְּחֻקְתִּי, תִּלְכוּ; וְאֶת-מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ, וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם." (בְּחֻקְתִּי בִּרְגֵל) ועוד, אמר "תלכו" ללמדך שצריך לעסוק בתורה אפילו בהליכה כמ"ש "ובלכתך בדרך" (דברים ו, ז) דבכל רגע ורגע חייב אדם בלימוד התורה, כמו שמיצינו במדרש (ויקרא רבה לה, א) "חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך" (תהילים קיט, נט), שהיה דוד חושב לעשות עניינים ועסקי ורגליו מוליכות אותו לבית המדרש, וזה בא מצד החשק והרצון שהיה למוד התורה, שאפילו היה רוצה ללכת למקום אחר היו רגליו מוליכות אותו לבית המדרש. **"וְנִזְכַּרְתִּי, אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב; וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק..."** (חוקות ביימב) ארץ ישראל ניתנה לעם ישראל בתנאי שעם ישראל ישמור תורה ומצוות ולא יטמאו את הארץ ולא הארץ

תקיא אתכם. אם עם ישראל לא עומד בתנאי של בורא עולם, אזי הוא ניקרא עם כובש ואין לו זכות להתיישב בארץ כדת כי הקב"ה גירש את הכנעני החייתי החיווי והיבוסים שהיו יושבים בארץ ישראל עוד מלפני אברהם אבינו ונתן לנו את הארץ בתנאי שנשמור על קדושתה ובטח בטח לא לחלל בה שבת בפארסיה.

מפליא כיצד זה תנועת הצניעות החילונית שבנתה את הארץ מעזה לקום ולכבוש את הארץ בטענה שארץ ישראל של היהודים תוך כדי שמסתמכת על תורתנו הקדושה. ומתעלמת מין הצד הרוחני שבעניין ומנסה להביא רוח חרשה של עם ישראל מודרני ללא תורה מיצוות ללא מיצוות בבסיסיות שבזכותם יש לנו קיום בארצנו שהם שבת נידה תפילין וכו'... עם ישראל ללא תורה הוא עם כובש ואין לו זכות לטעון שהארץ שלו שנאמר "נתתי לכם ארצות גוים למען תישמרו חוקתי". שימו לב הקב"ה נתן לנו ארצות גוים לא שלנו הארץ הייתה מלכתחילה אלא של הגויים ובזכות שנשמור חוקותי הארץ תהיה שלנו כדת ודין וניראה בה ברכה והצלחה.

סיפור בהמשכים "כך מדליקים" חלק א

סיביר הקפואה. מרדכי חנוך, בן למשפחה חסידית חמה באוקראינה, זכה לשבת במחנות כפייה בסיביר עשרים ואחת שנה. הוא היה אחד מרבים שנאסרו על לא עוול בכפם ונשלחו למחנות כפייה על-ידי השלטון הקומוניסטי. רבים מהם לא שרדו. בכל שנות גלותו הצליח לשמור את השבת ולאכול אוכל כשר. שמירת הכשרות התאפשרה בזכות אימו החולה והזקנה, שהתמיהה לשלוח לו חפצים בעלי ערך, ותמורתם קנה מהאסירים האחרים מזון כשר. במרוצת השנים עברו על מרדכי תלאות רבות. לא-אחת עמד מול סכנה ממשית לחייו, ואך בנס ניצל. בעזר-רוחו ובנשיאת-חן מיוחדת למד להסתדר עם הגרועים שבוויביו. ימי החנוכה קרבו ובאו, ושאלת הדלקת הנרות הטרידה את מרדכי. הוא ידע היטב את הסכנה הכרוכה בדבר, אך היה נחוש לקיים את המצווה. עמו במחנה היו עוד שמונה-עשר צעירים יהודים, ומרדכי היה המבוגר מכולם. הצעירים התלהבו מיד והציעו רעיונות. אחד התנדב להכין פתילות משאריות בגדים. חברו הודיע שיכין מעין חנוכיה. האחרים הביטחו להשיג מרגרינה, שתשמש במקום שמן. ערב ראשון של חנוכה. הם סיכמו להיפגש במקום ובשעה שלא יעוררו חשד בעיני שומרי המחנה. בשעה המיועדת התגנבו זה אחר זה אל צריף חשוך והמתינו בהתרגשות לטקס ההדלקה. כולם כבר היו בפנים. החנוכיה המאולתרת עמדה מוכנה על ארגז עץ. מרדכי נתכבד להדליק את הנר הראשון. בהתרגשות רבה ובקול רועד בירך את שלוש הברכות, בהדגישו את המילים "...בימים ההם בזמן הזה". קריאות 'אמן' נרגשות נשמעו מפי כל בני החבורה. עיני כולם הביטו בערגה בלהבה הקטנה שהחלה לרצד. מחשבותיהם נשאום הרחק-הרחק. כל אחד ואחד חשב על בית אביו ואימו, על הימים המאירים של ימי החנוכה ואווירתם המיוחדת. ופתאום...דפיקה עזה בדלת. פתיל מחשבותיהם ניתק. עיניהם ננעצו בדלת הצריף הרעועה. כעבור רגע נפרצה הדלת ואל החדר נכנסו זקיפים חמושים משומרי המחנה. בצעקות ובקללות כבלו את ידי כולם והובילום למאסר. בני החבורה הועמדו ל'משפט'. כללי המשחק היו ידועים מראש. במחנות הכפייה לא היה צורך בהאשמות מבוססות כדי לתפור תיק לאדם ולהאשימו במרידה. הם נכנסו אל תוך האולם הצר בבית-המשפט המאולתר. שופט חמור-סבר ישב בקדמת האולם, ומולו עמדו מרדכי וחבריו הצעירים. בהיותו המבוגר שבחבורה היוזם הרעיון הטילו עליו מפקדי המחנה את מלוא האחריות למעשה. הם ציפו לעונש חמור, ובכל-זאת הופתעו לשמוע כי הם מואשמים במתן סיוע לאויב... **ההמשך יבוא!**

פינת ההלכות "מלאכת קוצר"

ע"פ ילקוט יוסף
כרך ה.

ז. המטייל בשבת בגינה שגדלים בה פירות, והריח ריח טוב מהפירות, רשאי לברך ברכת הנותן ריח טוב בפירות, ואין לחוש שמא יתלוש מהפירות בשבת. (ילקוט יוסף שבת ה עמוד יד)

ח. מעיקר הדין מותר לברך ברכת האילנות בשבת וביום טוב, ואין לגזור שמא ישכח ויתלוש מפרחי האילנות בשבת. (וכבר ביארנו לעיל, שגם אין בזה כל חשש לאיסור בורר). ומכל מקום מהיות טוב נכון לברך ברכת האילנות בימי החול, אלא אם כן חושש שישכח לברך בימי החול, שאז מותר לברך לכתחילה ברכת האילנות בשבת. וכן אם רוצה לזכות את קהל המתפללים בברכה זו, כאשר חלק מהקהל אינם באים לבית הכנסת להתפלל בימות החול, שאז מותר לכתחילה לברך ברכת האילנות בשבת. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד טו)

ט. צינור המקלח מים מן הגג, שנסתם על ידי קשים ועשבים, ומחמת כך המים מתפשטים בגג ודולפים לתוך הבית, מותר למועכן ברגלו בצינעא, ואף שמתקן בכך את הצינור, מאחר והתיקון נעשה בשינוי, שהרי אינו עושה אלא ברגליו, במקום פסידא לא גזרו רבנן. ויש להקל בזה אפילו אם העשבים דבוקים ומחוברים לצינור. (ילקוט יוסף שבת כרך ה עמוד טו)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאווג וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורבחון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat_asef@gmail.com
כמו כן ניתן להוריד את העלון באתר "לדעת" ו"דרשו"